

РЕШЕНИЕ

№ 2393

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **540** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.104, ал.1, вр. с чл.121, ал.1, т.3 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по искова молба от Д. Д. Н., ЕГН [ЕГН] от С.,[жк], [жилищен адрес]0, предявена чрез адв. Н. Ц. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.19, срещу Държавен фонд „Земеделие“, с цена на иска 15 000 лв., представляващи обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл. за срок от шест месеца, считано от 13.04.2020г. до 13.10.2020г., времето през което ищцата е останала без работа, поради незаконно уволнение. Върху посочената сума се претендира заплащане на законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищцата Д. Д. Н. се представлява от адв. Ц., който поддържа исковата молба. В хода по същество развива съображения за основателност на исковата молба. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Държавен фонд „Земеделие“ - редовно призован, не се представлява. В депозирана молба от 11.03.2021г., процесуалният представител на ответника, не възразява да се даде ход на делото, претендира присъждане на разноски. С отговор на искова молба с вх. № 4950/12.02.2021г. оспорва предявения иск. Представя писмени доказателства, по опис.

Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е като доказателство заверен препис

на решение № 5015, постановено по адм.дело № 3554/2020г. по описа на Административен съд София-град(АССГ), влязло в сила на 17.12.2020г.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна: Със Заповед № 76 от 13.03.2020г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, на основание чл.107, ал.1, т.5 и чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на ищцата, на длъжност “началник на отдел „ в отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“, в дирекция „Селскостопански пазарни механизми“. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е оспорена от ищцата и отменена с решение № 5015/28.09.2020г. по адм. дело № 3554/2020г. по описа на Административен съд София – град (АССГ). Решението е потвърдено с решение на Върховния административен съд (ВАС) № 2412/14.02.2020г. по адм. дело № 79/20г. по описа на ВАС.

От представените по делото заверени копия на служебна книжка на ищцата, се установява, че след прекратяване на служебното правоотношение с ищцата на 13.03.2020г., същата няма сключени други служебни правоотношения. Въз основа на съдебния акт- решение № 5015, постановено по адм.дело № 3554/2020г. ищцата е била възстановена на предишната ѝ длъжност. Със заявление вх. № 02-6500/8520 от 25.02.2020г. до изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, ищцата е поискала да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност.

От представеното по делото извлечение по заповед № 03-РД/857 от 27.02.2019г. се установява, че размерът на основната заплата на ищцата е 2305лв. и същият не се оспорва от процесуалния представител на ищцата, което е заявено изрично в съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Исковата молба е предявена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу надлежен ответник, при което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 121, ал.1, т.3 ЗДСл., държавният служител има право да иска обезщетение за времето, през което не е бил на държавна служба поради прекратяване на служебното правоотношение. Разпоредбата на чл. 104, ал.1 от ЗДСл. определя размера и предпоставките на обезщетението, което държавният служител има право да получи при незаконно уволнение. Цитираната разпоредба регламентира, че когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по – ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по – нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл.121, т.3, във връзка с чл.104, ал.1 от ЗДСл. за присъждане на обезщетение на ищцата, за оставане без работа поради незаконнообразното прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

В случая са налице и двете изискуеми предпоставки за заплащане на обезщетението по чл.104, ал.1 от ЗДСл., а именно: 1. налице е отменена от съда Заповед № 76 от 13.03.2020г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с

която е прекратено служебното правоотношение на ищцата, като заповедта е отменена с решение № 5015/28.09.2020г. по адм. дело № 3554/2020г. по описа на АССГ, влязло в сила на 17.12.2020г. 2. Установено е наличието и на втората предпоставка – оставането на ищцата без работа за срок от шест месеца, за исковия период от време 13.04.2020г. – 13.10.2020г., което е доказано от приложеното заверено копие на служебна книжка.

Предвид на изложеното, исковата молба е основателна и доказана, поради което следва да се уважи в размер на исковата сума от 13 830 (тринадесет хиляди осемстотин и тридесет) лева, (при основна месечна заплата 2 305 лв.), за времето от шест месеци, от 13.04.2020г. до 13.10.2020г. през който период ищцата е останала без работа, поради незаконосъобразното прекратяване на служебното ѝ правоотношение. Върху посочената сума следва да се присъди и законната лихва, която в исковата молба се претендира от завеждане на исковата молба – 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата и следва да се присъди съобразно заявеното искане.

При този изход на делото основателна е претенцията на ищцата за присъждане на разноските по делото. Видно от представения договор за правна защита и съдействие разноските на ищцата са в размер на 1 500 лева - заплатен адвокатски хонорар. По делото не е направено възражение от страна на ответника за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. При това положение и съгласно чл. 143, ал.1 от АПК в полза на ищцата следва да се присъдят разноски в размер на 1 500 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ [населено място], бул.Ц. Б. III" № 136 да заплати на Д. Д. Н., ЕГН [ЕГН] сумата от 13 830 лв.(тринадесет хиляди осемстотин и тридесет)лева, представляваща обезщетение по чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител за периода 13.04.2020г. – 13.10.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата. ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над 13 830 лв. до 15 000 лева като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ [населено място], [улица] да заплати на Д. Д. Н., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 1 500 / хиляда и петстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните, по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: